

זרע שמשון

געקליבענע געדאנקען און טרעפליכע פערל ווערטער אויף די וועכענטליכע פרשה.
צוזאמענגענומען פון די ספרים פון דער גרויסער צדיק
און גאון רבינו שמשון הרים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה.
וועלכע האט צוגעזאגט פאר די אלע וואס לערנען זיינע ספרים און תורות, וועלן זוכה זיין
צו זעהן ישועות און נפלאות אין אלע הינזיכטן - 'בני חיי ומזוני'.

זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות

חג הפסח תשפ"ה

412 איין

אמרות שמשון

רמזים אין די סימני ליל הסדר

זרוע, ביצה, חזרת, חרוסת. מען קען ערקלערן א שיינע טעם
פארוואס מען נוצט די פיר סימנים ביי די סדר נאכט. אז עס איז
מרמז אויף די צוויי טעמים פארוואס כלל ישראל איז ארויס פון
מצרים איידער די צייט.

דער ערשטער טעם ווערט געברענגט (סידור האר"י הגש"פ פייסקא
'מצה זו, ש"ך עה"ת שמות יב, יא), כלל ישראל איז ארויס איידער

די צייט כדי זיי זאלן נישט פארפאלן ווערן אין די
טומאה, ווייל אויב וואלטן זיי פארבליבן אביסל
לענגער אין מצרים וואלטן זיי געווארן
איינגעזינקן אין נ' שערי טומאה.

דער צווייטער טעם פארוואס
כלל ישראל איז ארויס איידער די
צייט, צוליב די וויי געשריי וואס זיי
האבן געבעטן און געדאווענט צום
אויבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין
פסוק, דער אויבערשטער האט געזאגט
פאר משה רבינו (שמות ג, ז - ח) **כֹּה אָמַר**

רְאִיתִי אֶת עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֵת
צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי וְגו' וְאֶרֶד לְהַצִּיל מִיַּד מִצְרַיִם
וגו'.

דאס איז מרומז אין די סימנים וואס מען נוצט אינעם ליל
הסדר, 'חרוסת' איז מרמז אויף דאס ווארט 'חס', וואס דאס איז
מרמז אויף דער ערשטער טעם, אז 'חס רחמנא' דער אויבערשטער
האט געשווינט אויף כלל ישראל זיי זאלן נישט פארפאלן ווערן אין
די נ' שערי טומאה, אזוי אויך 'חזרת' ווערט אנגערופן בלשון חז"ל
(פסחים לט), 'חסא', וואס באדייט די זעלבע, אז דער אויבערשטער
האט געשווינט כלל ישראל.

און די סימנים 'ביצה' און 'זרוע' זענען מרמז אויף דער צווייטער
טעם, אזוי ווי עס שטייט אין ט"ז (או"ח סימן תע"ג ס"ק ד') אז ביצה
ווערט אנגערופן אויף אראמיש 'ביעה' וואס איז א לשון פון בעא
- ווילן, דער אויבערשטער האט אונז געוואלט אויסלייזן מיט
א 'זרוע הנטויה', וואס דאס איז געקומען צוליב די געוויין און
תפילות וואס כלל ישראל האט געבעטן דער אויבערשטער זאל
זיי אויסלייזן פון מצרים. (שיר השירים אות ח' ד"ה ונגד)

מיטן דאנקן דעם אויבערשטן ברענגט אראפ
השפעות טובות

וְכָל הַמִּרְכָּה לְסִפּוּר בִּיצֵאת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשֻׁכָּה (הגדה של
פסח). מען קען ערקלערן די מעלה פון דער וואס פארמערט צו
פארציילן סיפור יציאת מצרים. לויט ווי עס ווערט געברענגט אין
זוהר הק' (ויחי דף רלה), 'באיתערותא דלתתא איתער איתערותא
דלעילא', ווען א מענטש איז זיך מתעורר און טוט עפעס אויף די
וועלט, איז דאס מעורר אויף יענע וועלט. דעריבער ווען א מענטש
לויבט און דאנקט דער אויבערשטער טוט דאס פארמערן די
השפעות און גוט'ס פון אויבן, עס זאל אראפגעקומען שפע
אויף די וועלט.

דעריבער זאגט דער בעל הגדה: 'וכל המרבה
לספר בִּיצֵאת מצרים הרי זה משובח',
ווייל דערמיט וואס ער פארציילט די
טובות און חסדים פונעם אויבערשטן,
איז ער מעורר חסדים און השפעות
אויף יענע וועלט, און ברענגט צו דער
אויבערשטער זאל ווייטער טון ניסים
ונפלאות און שיקן השפעות טובות,
און אלץ מער מען פארמערט צו
פארציילן, פארמערט מען די השפעות
זאל אראפקומען אויפן וועלט.

מיט דעם קען מען טייטשן דער פסוק
אין תהלים (קית, א) הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ, הוֹדוּ לַה' - דאנקט דער אויבערשטער
אויף אלע זיינע חסדים און גוט'ס, ווייל דערמיט וועט
מען צוברענגן - כי לעולם חסדו - אז דאס וועט מעורר זיין
השפעות, און דער אויבערשטער וועט ווייטער שיקן השפעות
טובות. (הגדה של פסח אות ג' ד"ה ולפי')

צרות פון די אומות העולם איז געוואנדן
אין כלל ישראל

וְהָיָא שְׁעֻמְדָּה לְאַבְוֵתֵינוּ וְלָנוּ, שְׁלָא אַחַד בְּלָבָד עֲמֵד עֲלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלָא שְׁבַכְל דּוֹר דּוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם (הגדה של פסח). לכאורה פון די לשון
'שלא אחד בלבד' איז שמשע אז נישט נאר איין פאלק (אומה)
איז אויפגעשטאנען צו פארלענדן כלל ישראל. אויב אזוי דארף
מען פארשטיין דער המשך, וואס שטייט 'שבכל דור ודור', עס
וואלט ענדערש געדארפט 'שבכל אומה ואומה' די זעלבע לשון
ווי אין אנהייב.

הוצאת הגליון
והפצתו לזכות

לעילוי נפשות
האשה החשובה מרת רבקה
מירל בר' יחזקאל לרנר ע"ה
נלבית י"ח ניסן תשפ"ה.

לעילוי נפשות
הרבנים בן אליעזר דל
נלבית ב' סיון תשפ"ה.

לזכות ולתועבה
לחלוצות השתתפים
התורמים ומשפחותיהם
התורמים בעילום שם
שיש: לשמן כרית התעלות ב' סיון
חיי אבינו ונפשו רחוק נחם מכל יצחק
זאת והתברך יין עדים אכיר

כרית התעלות
מרדכי יחזקאל
בן טובה אסתר
לכרית התעלות וכל מיל' ודמיס

שפע חיים
יצחק בן רחל
הוגתר רינה בת לינדא
לדפוס שיק' חייב מרת שושן

כרית ושושן
מרדכי בן רחל
שיח' חייב חנון פרנסה טובה
ועשרות גדולה נפוצת רחוק לקיח
נפוצת ברחמי אבות

הצלה ונפוש
דניאל אורי בן רינה מלכה
ומשורות טובות כרית שושן

הצלה טובה
שאול בן רחל
לשמן וברכה חייב התעלות גדולה
בכספיו ב' ד' דאזת חלוצים

אן אמה"ע
שמהת י"ט

זיט וזהו צו אן אמה"ע ששטת
י"ט מיטן לערנען ד' תעלילע
הורות פונעם חייב יצחק ד' ד' ד' ד'
שמשון י"ט אומין יום טוב פסח

און הגדה של פסח.
וואס איז געדרוקט אינעם ספר
'זרע שמשון' אין די פרישות.
זארא - כ"א - בשלה.

און אויך די העלעכע
מאמרים און פנים אויך
שיר השירים

וואס מיטן ליניט אום פסח,
און איז געדרוקט אינעם ספר
סוף חלק ב'.

דערנאך איז דא און און און און
און יום טוב וזהו צו די גרויסע כנסת
פון רבנו י"ט

הודעה חשובה
לכבוד י"ט פסח איז אויסגעקוקט
און אויסגעקוקט

ליקוטים און פנים
אויפן י"ט פסח
צוזאמענגענומען פון די ספרים
פונעם מחבר י"ט.

טעלעפאן נומער לזכות ודפוס
היק' אליעזר בן אסתר צירל
לחלוצות כרית ונפשו חייב
מרת שושן רחוק ד' ד' ד' ד'
אומינען מיט די שיעורים

1-605-313-9610
און אויך קען מען הערן
פארשידענע שיעורים
אינעם ספר זרע שמשון
אויף קול זרע שמשון

אין ישראל: 02-80-80-400
אמעריקע: 1-605-313-9610
ענגלאנד: 0333-070-6534
א פרייליכן כשר'ן פסח!
די מערכת

מען קען ערקלערן, אז צומאל וואלט אויסגעזען אז דאס וואס א געוויסע פאלק פייניגט כלל ישראל איז נישט דוקא ווייל זיי האבן פיינט אידן, נאר עס קומט פון זייער אינערליכע מידת אכזריות וואס זיי האבן בטבע מער פון אנדערע פעלקער.

אבער דער אמת איז, אז דאס וואס די אומות העולם פייניגן כלל ישראל, האט צוטון לויט ווי אזוי די אידן פירן זיך אויף, אזוי ווי עס שטייט אין חז"ל (יבמות פג.) 'אין פורענות בא לעולם אלא בשביל ישראל' (ועיי"ש עוד סג. ובשבת קלט.). אויב אזוי קומט אויס אז עס האט נישט צוטון מיט די אכזריות'דיגע

טבע פון די פאלק, נאר עס איז געוואנדן אין כלל ישראל.

דעריבער זאגט דער בעל ההגדה: 'שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו', דאס וואס מען פייניגט כלל ישראל, דאס האט בלויז צוטון מיט די דור, לויט ווי אזוי כלל ישראל פירן זיך אויף, לויט דעם קומען די צרות און יסורים פון די אומות העולם. און פונדעסטוועגן פירט מען אויס 'והקב"ה מצילנו מידם' דער אויבערשטער ראטעוועט כלל ישראל אין יעדע מצב. (הגדה של פסח אות ה' ד"ה וכדי לתריץ)

צוערשט 'מצה' און דערנאך 'מרור'

רְבֵן גַּמְלִיאל הָיָה אֹמֵר, כָּל שְׁלָא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא דִי חֻבְתּוֹ, וְאֵלּוּ הֵן, פֶּסַח, מַצָּה, וּמְרוֹר וכו' (הגדה של פסח, פסחים קטו.). רבן גמליאל ברענגט אראפ דער סדר, צוערשט 'פסח', 'מצה', און נאר נאכדעם 'מרור'. לכאורה וואלט דער סדר געדארפט זיין קודם 'מרור' און נאכדעם 'מצה', ווייל מרור איז מרמז אויף די ביטערניש פון די שווערע גלות און שעבוד מצרים, און נאר נאכדעם איז געווען 'מצה' בשעת ווען די אידן זענען ארויס פון מצרים. **מען** קען ערקלערן לויט ווי עס ווערט געברענגט אין די מפרשים (סידור האר"י הגש"פ פ' פסקא 'מצה זו, ש"ך עה"ת שמות יב, יא), אויב וואלט כלל ישראל פארבליבן אביסל לענגער אין מצרים וואלטן זיי פארזינקן געווארן אין די נ' שערי טומאה. דעריבער האט דער אויבערשטער צוגעאיילט די גאולה, און ארויסגענומען כלל ישראל איידער די צייט. אבער וויבאלד זיי זענען ארויס פריער פון די צייט, וועט מען דאס מוזן משלים זיין אין די שפעטער'דיגע גליות.

מיט דעם קען מען פארשטיין דער סדר פון רבן גמליאל, וואס ער זאגט צוערשט 'מצה' וואס דאס איז מרמז אויף די איילעניש וואס כלל ישראל איז ארויס פון מצרים, און נאר נאכדעם ווערט דערמאנט מרור, וואס דאס איז מרמז אויף די שפעטער'דיגע גליות וואס כלל ישראל וועט מוזן ליידן צוליב וואס זיי זענען ארויס פון מצרים איידער די צייט. (פרשת בא אות י"ג ד"ה ונודע)

כלל ישראל האט מורא פון אן עין הרע

וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל (בראשית טו, יד). דער אויבערשטער האט צוגעזאגט פאר אברהם אבינו ביים ברית בין הבתרים, אז ווען כלל ישראל וועט ארויסגיין פון מצרים וועט עס זיין 'ברכוש גדול' מיט א גרויסע פארמעגן און רייכטום.

עס שטייט אין חז"ל (ברכות ט.) אויפן פסוק (שמות יא, ב) **דָּבָר נָא' בְּאֶזְנֵי הָעָם,** אין נא אלא לשון בקשה, אמר ליה הקב"ה למשה, בבקשה ממך, לך ואמור להם לישראל, בבקשה מכם, שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב וכו'. דער אויבערשטער האט זיך געבעטן מען זאל בארגן טייערע כלים פון די מצרים.

לכאורה ווען עס קומט צו רייכטום, פארוואס דארף מען זיך בעטן ביי כלל ישראל זיי זאלן עס טון? ווער וואלט עס דען נישט געוואלט טון, אז מען זאל זיך דארפן בעטן ביי כלל ישראל זיי זאלן בארגן טייערע כלים?

מען קען ערקלערן לויט ווי עס שטייט אין חז"ל (שמות רבה ט, ט) אז כלל ישראל איז זייער רייך געווארן פון מכת דם. און דעריבער האבן זיי נישט געוואלט נעמען נאך געלט, כדי עס זאל נישט שאדן אן עין הרע אויף זייער פארמעגן. **אזוי** ווי עס שטייט אין חז"ל (פסחים ג:) דער וואס האנדלט מיט גרויסע פעסער וויין זעט נישט קיין סימן ברכה, וויבאלד עס איז גרויס און יעדער קען עס זען, און עס קען שולט זיין אן עין הרע אויף זיין פארמעגן. **און** וויבאלד זיי וואלטן געדארפט אנלאדענען די אלע טייערע כלים וואס זיי האבן געבארגט אויף זייערע בהמות און אזוי דאס ארויסשלעפן פון מצרים, וואס דורכדעם וועט יעדער איינער קענען זען וואס זיי פארמאגן, דעריבער האט משה רבינו זיך געדארפט בעטן זיי זאלן עס יא טון און זיי דארפן נישט מורא האבן פאר אן עין הרע. (פרשת וארא אות ט' ד"ה ובזה, ועיי"ש)

טענה פון פרעה פארוואס ער יאגט נאך כלל ישראל

אָמַר אֱיֹיִב אֶרְדֵּף אֲשִׁיג אֶחֱלֶק וגו' (שמות טו, ט). מען קען ערקלערן פשט אין די פינף ווערטער, פארוואס אלע פאנגן זיך אן מיט די אות אל"ף. **לויט** ווי עס ווערט געברענגט פון אריז"ל (שער הפסוקים פרשת בא) אז כלל ישראל וואלט געדארפט זיין אין גלות מצרים 430 יאר. וואס דאס איז בגימטריא פינף מאל שם אלקי"ם (אלקים איז בגימטריא 86 און 5 x 86 = 430). אבער למעשה איז די קושי השעבוד אין מצרים בלויז געווען פאר 86 יאר (מדרש שיר השירים רבה יא, א), וואס דאס איז בלויז איין מאל שם אלקי"ם (86).

דעריבער ווען פרעה האט נאכגעיאגט כלל ישראל, האט ער גענומען די כח און קוראזש, מיט די טענה אז עס איז נישט פארענדיגט געווארן די צייט וואס כלל ישראל דארף ארויסגיין פון מצרים, ווייל זיי דארפן פארבלייבן לויט די מספר פון פינף מאל די שם אלקי"ם, און מיט דעם האט ער גענומען כח נאכצולויפן כלל ישראל.

דאס איז מרמז אינעם פסוק, אז פרעה האט נאכגעיאגט כלל ישראל מיט די פינף 'אלפין' וואס איז די פינף מאל אלקים, וועלנדיג טענה'ן דערמיט אז כלל ישראל קען נאכנישט ארויסגיין פון מצרים. (פרשת בשלח אות י"א)

זרע שמשון המבורך
לקראת פסח לומדים שיר השירים המבורך

תורמים ורואים ישועות אל תחמיצו!
02-80-80-500 347-496-5657
<https://www.zerashimshon.co.il/donations>
הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.